

Trasa 4 - Co všechno skrývá les

Teplice nad Bečvou, lávka - ústí Krkavce 1 km - Mariánské údolí, rozcestí 2 km - Valšovická jezírka 4,5 km - Maleník, rozcestí 11,5 km - Lipová skalka, vyhlídka 12 km - Gabrielka, rozcestí 12,5 km - Rybáře, lávka 14 km - Teplice nad Bečvou, most 17,5 km - Teplice nad Bečvou, lávka 19 km

Zajímavý výlet členitým terénem, především lesy, po hřebeni, který se táhne od Teplíc k Helfštýnu. Ideální trasa pro teplické lázeňské hosty. Většinou půjdeme po solidních cestách, ve střední části po silnici. Poněkud obtížnější mohou být, zejména za vlhka, některé úseky v Mariánském údolí, pozor musíme dávat zejména při prudkém sestupu přes Lipovou skalku.

Údolí Krkavce

Mariánské údolí

Od turistického rozcestí u lávky přes řeku v Teplících nad Bečvou (1) půjdeme po zelené značce k jihu. Pěkná vycházková cesta nás vede zalesněným svahem nad Bečvou, na konci lesa (v místě, kde se stáčí cesta dolů a míří k silnici) pokračujeme v přímém směru pěšinou, přetneme asfaltovou silničku a zamíříme do úzkého, skalnatého údolí potoka Krkavec. O kus dál potok přejdeme a mladým lesem vystoupáme na loučku, kde je hřiště a ohniště, pak pokračujeme při kraji lesa. Po levé straně mineme pramen pitné vody, pak se zeleně značená cesta spustí dolů, přejde přes potok a stočí se vpravo ke srubu s totemem, kde je turistické rozcestí Mariánské údolí (2).

Valšovická jezírka

Vpravo odbočuje žlutě značená spojka do Zbrašova a Hranic, naše zelená zahýbá vlevo přes louku zpět k potoku Krkavci. Někdejší cestu vystřídala pěšina, která mírně stoupá proti vodě, údolí je opět úzké a skalnaté. Přejdeme lesní silničku a pokračujeme stále údolím nad pravým břehem Krkavce. „Tunelem“ v hustém mlázi sestoupíme k vodě, přejdeme na druhý břeh a úsekem, poznamenaným těžbou dřeva, se dostaneme k širší cestě. Ta po chvíli vyústí na silnici, jdeme po ní asi 300 metrů, před koncem lesa se dáme vpravo lesní cestou k hrázi půvabného lesního rybníčku, u jehož břehu stojí altán (3). Rybníček je největší ze soustavy tří vodních nádrží na Krkavci, zvaným prostě Valšovická jezírka. Je to romantický úsek, často navštěvovaný turisty. Za posledním rybníčkem míří zelená značka vpravo vzhůru, my ji však v těchto místech opustíme, po lávce přejdeme na protější břeh potoka a po schodech vystoupíme k nepříliš výrazné lesní cestě k objektu školního polesí Valšovice. Krátce sledujeme naučnou lesnickou stezku, která napomáhá poznání lesů a jejich funkce v krajině Moravské brány. Tvoří nenáročný turistický okruh (délka 7,5 km) a její trasa byla volena tak, aby byla přístupná a fyzicky zvládnutelná všem zájemcům o přírodní krásy lesa. Vede lesní cestou i nově zbudovanými chodníčky s minimálním převýšením (370-440 m n. m.). Je okružní a začíná a končí u lesovny školního polesí Valšovice, značená dvěma trojúhelníkovými políčky v bílé a červené barvě. Má celkem 14 zastavení.

Obec Valšovice

U objektu školního polesí Valšovice pokračujeme pěšinou podél plotu k pile u silničky, pak vlevo silničkou kolem lesovny (4) do vsi. Valšovice dostaly jméno podle poustevníka Valchůvky, jehož poustevna tu stávala před založením vsi. Na rozcestí zahneme vpravo a jdeme k jihu přes obec. Vpravo míjíme bezslohovou moderní kapličku s trojúhelníkovým štítem a věžičkou. Projdeme pásem lesa, pak otevřeným terénem stále po silnici.

Obec Paršovice

Z nejvyššího místa se otvírá pěkný pohled na Paršovice, ale i na zalesněné vrchy v okolí. Následuje klesání až k východnímu okraji Paršovic. Na křižovatce stojí pěkná kamenná Madona z r. 1908. Zahneme vpravo a zamíříme ke kostelu (5), před ním na křižovatce opět vpravo. Obec patří k nejstarším v kraji, poprvé se připomíná v r. 1141. Starý stříbrný kalich z kostela sv. Markéty měl datum 1059. Letité jsou i zvony, jeden s letopočtem 1503 a 1576. Původní kostel se nedochoval, dnešní svatyně byla vystavěna v roce 1826 jako jediný empírový kostel v okrese Přerov. V r. 1900 spolu s několika domy vyhořela, byla však opravena a o šest let později vysvěcena. Paršovice bývaly sídlem českých bratří, českobratrská fara zde byla až do konce 17. století. U kostela stojí kamenný krucifix z r. 1860 v lidovém stylu.

Hájovna Na krásné vyhlídce

Od kostela jdeme po silnici dolů přes obec západním směrem, přetneme mělké údolí Dolnonětčického potoka, vlevo mineme úzký lesík a zvolna stoupáme k hranici rozsáhlého lesního komplexu. Silnice se stočí vlevo a dovede nás k hájovně Na krásné vyhlídce (6), pěkné dřevěné stavbě s hospodářským objektem. Při pohledu zpět je daleký výhled do kraje. Za hájovnou vstoupíme do lesa, projedeme ostrou pravotočivou zatáčkou a stoupáme na vrchol plochého hřebene, asi 400 metrů za zákrutem míjíme vpravo oplocenku, na jejímž konci se dáme doprava na širokou lesní cestu.

Maleník

Vede nás velmi zvolna vzhůru nádhernými bukovými lesy, asi po 1200 m zůstane po naší levé straně nevýrazný vrchol Maleníku (479 m), nejvyššího bodu zalesněného hřbetu mezi Teplícemi nad Bečvou a Helfštýnem. O kus dál dorazíme k rozcestí turistických cest (7), přetneme červeně značenou trasu a pokračujeme v přímém směru spolu se žlutou značkou. Vede nás zprvu po rovině, pak mírně dolů až k okraji stráně. Tady se změní na pěšinu, po pravé straně mine zajímavou skálu v podobě na výšku postavené zubaté desky a začíná strmě sestupovat serpentýnami kolem dalších skal k vyhlídkovému skalnímu bloku Lipová skalka (8). Na vrcholu stojí dřevěný altánek, vyhlídce brání vysoké stromy, takže jen v době od podzimu do jara se nám nabízejí omezené pohledy do údolí Bečvy a na protilehlé výběžky

Oderských vrchů. Kolem dalších skalisek sestoupíme k široké cestě zvané Gabrielka, po které prochází modrá značka. Pokračujeme krátce vpravo, o 150 m zahneme na pěšinu, která projde hustým mlázím, brzy vyústí na cestu a vede nás mírně dolů kolem bahnitého jezírka. Stále lesem pokračujeme až do údolí Bečvy a po jejím levém břehu se stáčíme ke skupině chat a lávce přes řeku u osady Rybáře, kde je křižovatka turistických cest (9).

Osada Rybáře

Rybáře, ležící na protějším břehu, byly založeny až v r. 1770, dnes jsou místní částí obce Drahotuše. Původní zástavbu doplňují četné chatky. Někdejšího převozníka, který obstarával spojení obou břehů, nahradila současná lávka. Žlutá značka tady končí, z opačné strany přichází zelená, která míří přes řeku do Drahotuš a Hrabůvky. My pokračujeme po široké místy rozježděné cestě podél Bečvy. Krátce nás sleduje zelená značka, která však brzo odbočí vpravo do lesa. Po 1,5 km vstoupíme do chatové osady, vpravo mineme vodní plochu, rovněž obestavěnou chatami a kolem sportovního areálu s fotbalovým stadionem dojdeme k rozcestí u mostu přes řeku. Odtud se dáme vpravo po silnici rozptýlenou zástavbou do Teplic nad Bečvou k sanatoriu Janáček.